

Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE SÚDNEHO DVORA (šiesta komora)

zo 7. marca 2013*

„Článok 99 rokovacieho poriadku — Smernica 2005/29/ES — Vnútroštátna právna úprava, ktorá zakazuje ponúkať na predaj alebo predávať tovar so stratou“

Vo veci C-343/12,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Rechtbank van koophandel te Gent (Belgicko) z 27. júna 2012 a doručený Súdnemu dvoru 19. júla 2012, ktorý súvisí s konaním:

Euronics Belgium CVBA

proti

Kamera Express BV,

Kamera Express Belgium BVBA,

SÚDNY DVOR (šiesta komora),

v zložení: predseda šiestej komory M. Berger, sudcovia A. Borg Barthet a J.-J. Kasel (spravodajca),

generálny advokát: N. Wahl,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vo veci sa rozhodne odôvodneným uznesením v súlade s článkom 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora,

vydal toto

Uznesenie

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“) (Ú. v. EÚ L 149, s. 22).

* Jazyk konania: holandčina.

- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Euronics Belgium CVBA (ďalej len „Euronics“) na jednej strane a Kamera Express BV (ďalej len „KE“) a Kamera Express Belgium BVBA (ďalej len „KEB“) na druhej strane vo veci kúpnej ceny rôznych fotoaparátov.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Odôvodnenia 6, 8 a 17 smernice o nekalých obchodných praktikách stanovujú:

„(6) Táto smernica... aproximuje právne predpisy členských štátov o nekalých obchodných praktikách vrátane nekalej reklamy, ktoré priamo poškodzujú ekonomické záujmy spotrebiteľov, a tým nepriamo poškodzujú ekonomické záujmy oprávnených účastníkov hospodárskej súťaže. ... Nevzťahuje sa ani nemá vplyv na vnútroštátne právne predpisy o nekalých obchodných praktikách, ktoré poškodzujú iba ekonomické záujmy účastníkov hospodárskej súťaže alebo ktoré sa týkajú obchodných transakcií medzi obchodníkmi; berúc plne do úvahy zásadu subsidiarity, členské štáty budú môcť, ak sa tak rozhodnú, naďalej regulovať tieto praktiky v súlade s právom Spoločenstva. ...

...

(8) Táto smernica priamo ochraňuje ekonomické záujmy spotrebiteľov pred nekalými obchodnými praktikami podnikateľov voči spotrebiteľom. ...

...

(17) Je žiaduce, aby tie obchodné praktiky, ktoré sú za každých okolností nekalé, boli identifikované, aby sa poskytla väčšia právna istota. Príloha I preto obsahuje úplný výpočet všetkých týchto praktík. Toto sú jediné obchodné praktiky, ktoré môžu byť považované za nekalé bez toho, aby boli jednotlivo posudzované podľa ustanovení článkov 5 až 9. Tento výpočet môže byť upravený len novelizáciou tejto smernice.“

- 4 Článok 1 tejto smernice stanovuje:

„Účelom tejto smernice je prispieť k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu a dosiahnuť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa aproximáciou zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov o nekalých obchodných praktikách poškodzujúcich ekonomické záujmy spotrebiteľov.“

- 5 Článok 2 uvedenej smernice stanovuje:

„Na účely tejto smernice:

...

d) ‚obchodné praktiky podnikateľov voči spotrebiteľom‘ (ďalej tiež ‚obchodné praktiky‘) sú akékoľvek konanie, opomenutie, spôsob správania alebo vyjadrenie, obchodná komunikácia vrátane reklamy a marketingu obchodníka, priamo spojené s podporou, predajom alebo dodávkou produktu spotrebiteľom;

...“

6 Článok 3 ods. 1 tej istej smernice znie takto:

„Táto smernica sa uplatňuje na nekalé obchodné praktiky podnikateľov voči spotrebiteľom tak, ako sú ustanovené v článku 5, pred, počas a po uskutočnení obchodnej transakcie vo vzťahu k produktu.“

7 Podľa článku 4 smernice o nekalých obchodných praktikách:

„Členské štáty neobmedzia slobodu poskytovať služby ani neobmedzia voľný pohyb tovarov z dôvodov, ktoré spadajú do oblasti, ktorú aproximuje táto smernica.“

8 Článok 5 tejto smernice, nazvaný „Zákaz nekalých obchodných taktík“, znie:

„1. Nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

2. Obchodná praktika je nekalá, ak:

a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,

a

b) podstatne narušuje alebo je spôsobilá podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

...

4. Za nekalé obchodné praktiky sa považujú najmä tie, ktoré:

a) sú klamlivé v zmysle článkov 6 a 7,

alebo

b) sú agresívne v zmysle článkov 8 a 9.

5. Príloha I obsahuje výpočet tých obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé. Ten istý jediný výpočet sa uplatňuje vo všetkých členských štátoch a môže byť upravený iba novelizáciou tejto smernice.“

Belgické právo

9 V súlade s článkom 101 ods. 1 prvým pododsekom zákona zo 6. apríla 2010 o obchodných praktikách a ochrane spotrebiteľa (*Belgisch Staatsblad* z 12. apríla 2010, s. 20803, ďalej len „LPPC“), ktorý nadobudol účinnosť 12. mája 2010, „podnikom sa zakazuje ponúkať na predaj alebo predávať tovar so stratou“.

10 Podľa druhého pododseku toho istého ustanovenia „za predaj so stratou sa považuje akýkoľvek predaj za cenu, ktorá nezodpovedá aspoň cene, za ktorú podnik kúpil tovar alebo ktorú musel podnik zaplatiť za opätovné zásobenie sa tovarom, po odpočítaní prípadných zliav, ktoré boli poskytnuté a nakoniec získané. Na účely zistenia, či ide o predaj so stratou, sa nezohľadňujú zľavy, ktoré sa – výlučne či nevýlučne – poskytujú za iné záväzky podniku, ako je kúpa tovaru“.

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

- 11 Ako vyplýva z návrhu na začatie prejudiciálneho konania, KE a KEB ponúkali na predaj fotoaparát Panasonic Lumix DMC-TZ20 za cenu 229 eur, pričom naň bola poskytovaná päťročná záruka, a fotoaparát Canon EOS5D Mark II Body za cenu 1 695 eur, pričom aj naň bola poskytovaná päťročná záruka.
- 12 Euronics zastával názor, že KE a KEB predávajú tieto fotoaparáty so stratou, pretože oficiálna nákupná cena týchto tovarov bez dane z pridanej hodnoty bola 277,84 eura, resp. 1 634,78 eura. Ani po zohľadnení prípadne poskytovaných konečných zliav nemohla cena nikdy klesnúť tak nízko bez toho, aby neboli fotoaparáty predané so stratou. Takýto predaj so stratou je však podľa článku 101 LPPC zakázaný. Euronics preto podal na Rechtbank van koophandel te Gent (Obchodný súd v Gente) žalobu, ktorou sa domáha určenia, že bol porušený článok 101 LPPC, a nariadenia okamžitého zastavenia predmetnej praxe vrátane zastavenia reklamy, ktorá s ňou súvisí.
- 13 V tomto kontexte Rechtbank van koophandel te Gent rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Je článok 101 [LPPC], ktorý okrem iného zamýšľa chrániť záujmy spotrebiteľa..., v rozpore so smernicou [o nekalých obchodných praktikách], keďže zakazuje predaj so stratou, kým táto smernica takúto predajnú prax zjavne nezakazuje, pričom belgický zákon je pravdepodobne prísnejší, ako sú ustanovenia uvedenej smernice a jej článok 4?“

O prejudiciálnej otázke

- 14 Vnútroštátny súd sa svojou otázkou v podstate pýta, či sa má smernica o nekalých obchodných praktikách vykladať v tom zmysle, že jej odporuje vnútroštátne ustanovenie, akým je ustanovenie vo veci samej, ktoré stanovuje všeobecný zákaz ponúkať na predaj alebo predávať tovar so stratou.
- 15 V súlade s článkom 99 rokovacieho poriadku, ak môže byť odpoveď na prejudiciálnu otázku jednoznačne vyvodená z judikatúry, Súdny dvor môže po vypočutí generálneho advokáta kedykoľvek rozhodnúť odôvodneným uznesením, ktoré obsahuje odkaz na danú judikatúru.
- 16 Súdny dvor sa domnieva, že v prejednávanej veci ide o takýto prípad, keďže odpoveď na položenú otázku môže byť jednoznačne vyvodená z rozsudkov zo 14. januára 2010, Plus Warenhandels-gesellschaft (C-304/08, Zb. s. I-217, body 35 až 51), a z 9. novembra 2010, Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag (C-540/08, Zb. s. I-10909, body 15 až 38), ako aj z uznesení z 30. júna 2011, Wamo (C-288/10, Zb. s. I-5835, body 20 až 40), a z 15. decembra 2011, INNO (C-126/11, body 22 až 32).
- 17 Aby bolo možné odpovedať na položenú otázku, treba najskôr určiť, či článok 101 LPPC sleduje ciele spojené s ochranou spotrebiteľov, na základe čoho môže patriť do pôsobnosti smernice o nekalých obchodných praktikách.
- 18 V tejto súvislosti Rechtbank van koophandel te Gent v návrhu na začatie prejudiciálneho konania uvádza, že hoci zákaz stanovený v článku 101 LPPC možno iste považovať za zákaz, ktorý má dosah na vzťahy medzi hospodárskymi subjektmi, nič to nemení na tom, že cieľom tohto článku je chrániť spotrebiteľov.
- 19 Práve vzhľadom na takto identifikované ciele uvedeného článku kladie vnútroštátny súd Súdnemu dvoru otázku, či smernica o nekalých obchodných praktikách bráni takejto norme.

- 20 Za týchto podmienok treba ešte určiť, či ponuka na predaj alebo samotný predaj so stratou, ktoré sú predmetom zákazu vo veci samej, predstavujú obchodné praktiky v zmysle článku 2 písm. d) smernice o nekalých obchodných praktikách a podliehajú tak požiadavkám stanoveným touto smernicou (pozri v tomto zmysle rozsudky Plus Warenhandelsgesellschaft, už citovaný, bod 35, a Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag, už citovaný, bod 16, ako aj uznesenie Wamo, už citované, bod 29).
- 21 V tejto súvislosti treba uviesť, že článok 2 písm. d) smernice o nekalých obchodných praktikách použitím mimoriadne širokej formulácie definuje pojem „obchodná praktika“ ako „akékoľvek konanie, opomenutie, spôsob správania alebo vyjadrenie, obchodná komunikácia vrátane reklamy a marketingu obchodníka, priamo spojené s podporou, predajom alebo dodávkou produktu spotrebiteľom“ (rozsudky Plus Warenhandelsgesellschaft, už citovaný, bod 36, a Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag, už citovaný, bod 17, ako aj uznesenie Wamo, už citované, bod 30).
- 22 Cieľom akcií predaja so stratou, akými sú akcie vo veci samej, ktoré fungujú, ako uvádza vnútroštátny súd, ako lákadlo, je prilákať spotrebiteľov do obchodných priestorov obchodníka a podnietiť ich, aby nakupovali. Patria teda do rámca obchodnej stratégie hospodárskeho subjektu a priamo súvisia s podporou odbytu a s predajom. Z toho vyplýva, že predstavujú obchodné praktiky v zmysle článku 2 písm. d) smernice o nekalých obchodných praktikách, a preto patria do jej vecnej pôsobnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag, už citovaný, bod 18 a citovanú judikatúru, ako aj uznesenie Wamo, už citované, bod 31).
- 23 Na základe tohto zistenia treba ešte overiť, či smernici o nekalých obchodných praktikách odporuje zákaz ponúkať tovar na predaj alebo predávať ho so stratou, akým je zákaz stanovený v článku 101 LPPC.
- 24 V tejto súvislosti je potrebné najskôr pripomenúť, že keďže smernica o nekalých obchodných praktikách úplne harmonizuje pravidlá týkajúce sa nekalých obchodných praktík podnikov voči spotrebiteľom, členské štáty nemôžu prijať, ako to výslovne stanovuje článok 4 tejto smernice, prísnejšie opatrenia ako tie, ktoré stanovuje táto smernica, a to ani s cieľom dosiahnuť vyššiu úroveň ochrany spotrebiteľov (rozsudok Plus Warenhandelsgesellschaft, už citovaný, bod 41 a citovaná judikatúra, ako aj uznesenie Wamo, už citované, bod 33).
- 25 Ďalej tiež treba uviesť, že článok 5 uvedenej smernice stanovuje kritériá umožňujúce určiť okolnosti, za akých sa má obchodná praktika považovať za nekalú, a teda zakázanú.
- 26 V súlade s odsekom 2 tohto článku 5 obchodná praktika je nekalá, ak je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti a podstatne narušuje alebo je spôsobilá podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu.
- 27 Okrem toho článok 5 ods. 4 smernice o nekalých obchodných praktikách presne definuje dve kategórie nekalých obchodných praktík, a to „klamlivé praktiky“ a „agresívne praktiky“ podľa špecifických kritérií stanovených v uvedenom poradí v článkoch 6 a 7, ako aj 8 a 9 tejto smernice.
- 28 Uvedená smernica vo svojej prílohe I napokon stanovuje taxatívny zoznam 31 obchodných praktík, ktoré sú podľa článku 5 ods. 5 tej istej smernice považované za nekalé „za každých okolností“. V dôsledku toho, ako výslovne spresňuje odôvodnenie 17 smernice o nekalých obchodných praktikách, sú to jediné obchodné praktiky, ktoré môžu byť považované za nekalé bez toho, aby boli jednotlivo posudzované podľa ustanovení článkov 5 až 9 tejto smernice (rozsudky Plus Warenhandelsgesellschaft, už citovaný, bod 45, a Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag, už citovaný, bod 34, ako aj uznesenie Wamo, už citované, bod 37).
- 29 Pokiaľ ide o vnútroštátne ustanovenie, akým je ustanovenie vo veci samej, je nesporné, že praktiky pozostávajúce z toho, že sa ponúka na predaj alebo predáva tovar so stratou, sa v prílohe I smernice o nekalých obchodných praktikách nenachádzajú. Nemožno ich preto zakázať „za každých okolností“,

ale iba na základe osobitnej analýzy, ktorá umožňuje preukázať ich nekalý charakter (pozri v tomto zmysle rozsudok Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag, už citovaný, bod 35, a uznesenie Wamo, už citované, bod 38).

- 30 Treba však konštatovať, ako vyplýva z návrhu na začatie prejudiciálneho konania, že článok 101 LPPC všeobecne zakazuje ponúkať na predaj alebo predávať tovar so stratou bez toho, aby bolo vzhľadom na vecné súvislosti každého jednotlivého prípadu potrebné určiť, či má dotknutá obchodná transakcia „nekalý“ charakter vzhľadom na kritériá uvedené v článkoch 5 až 9 smernice o nekalých obchodných praktikách, a bez toho, aby mali v tejto súvislosti príslušné orgány právomoc voľnej úvahy (pozri v tomto zmysle rozsudky Plus Warenhandelsgesellschaft, už citovaný, bod 48, a Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag, už citovaný, bod 36, ako aj uznesenie Wamo, už citované, bod 39).
- 31 Za týchto podmienok treba odpovedať na položenú otázku tak, že smernica o nekalých obchodných praktikách sa má vykladať v tom zmysle, že jej odporuje vnútroštátne ustanovenie, akým je ustanovenie vo veci samej, ktoré stanovuje všeobecný zákaz ponúkať na predaj alebo predávať tovar so stratou, a to v rozsahu, v akom toto ustanovenie sleduje ciele spojené s ochranou spotrebiteľov.

O trovách

- 32 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (šiesta komora) rozhodol takto:

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“), sa má vykladať v tom zmysle, že jej odporuje vnútroštátne ustanovenie, akým je ustanovenie vo veci samej, ktoré stanovuje všeobecný zákaz ponúkať na predaj alebo predávať tovar so stratou, a to v rozsahu, v akom toto ustanovenie sleduje ciele spojené s ochranou spotrebiteľov.

Podpisy